

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614207686
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614207686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Jany Kotrčovej v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A. XX, o zaplatenie 9.840,43 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/239/2014-37 zo dňa 24.06.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, čo do uplatneného úroku z úveru vo výške 6,99 % ročne zo sumy 7.936,79 eur od 02.10.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 167,45 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n n ý** žalobcovi zaplatiť úrok z úveru vo výške 6,99 % ročne zo sumy 7.936,79 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 167,45 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, v lehote tri dni od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti zamietnutého nároku **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 589,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudku okresného súdu sa vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.117,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.949,74 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o vrátení súdneho poplatku, **n e d o t ý k a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.117,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.949,74 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 486,- eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi vrátil súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 104,- eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., po právoplatnosti výroku rozsudku.

Súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý stavebný medziúver v celkovej výške 250.000,- Sk, t. j. 8.298,48 eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úrok v dojednanej výške z poskytnutého medziúveru pravidelnými splátkami vo výške 1.457,- Sk, t. j. 48,36 eur, mesačne, ako aj uskutočňovať vklady na účet stavebného

sporenia. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy porušil a nesplácal dojednané splátky úroku a nevykonával vklady na účet stavebného sporenia, žalobca dňa 10.09.2012 od zmluvy odstúpil. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatený zostatok poskytnutého úveru (mediúveru), t. j. dlžnú sumu istiny vo výške 7.936,79 eur, ako aj dlžný úrok ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy o úvere vo výške 167,45 eur a poplatok za vedenie účtu vo výške 12,95 eur za rok 2012, spolu 8.117,19 eur. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcovi neprislúchal úrok (zmluvný) za dobu po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. od 02.10.2012, vo výške 1.014,97 eur, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19.11.2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20.11.2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26.03.2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvného úroku za obdobie po splatnosti úveru. Súd taktiež zamietol žalobu v časti poplatkov v sume 151,84 eur. Z predloženej zmluvy o úvere mal preukázané individuálne dojednanie len vo vzťahu k poplatku za vedenie účtu vo výške 12,95 eur ročne. Keďže poplatky za upomienku a predžalobnú upomienku neboli individuálne dojednané v zmluve, nebolo možné ich žalobcovi priznať. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 01.05.2014 ex offio prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. V čase podania žaloby na súd bol preto už premlčaný nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu za rok 2010, splatný dňa 01.01.2010, poplatku za vedenie účtu za rok 2011, splatný dňa 01.01.2011, preto súd nemohol nárok v uvedenej časti žalobcovi priznať. Súd taktiež zamietol nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu za rok 2012 v časti presahujúcej sumu individuálne dojednaného poplatku v zmluve, t. j. vo výške 12,05 eur (25,- eur uplatnená výška poplatku - 12,95 eur výška dojednaného poplatku), nakoľko žalobca neúniesol dôkazné bremeno a nepreukázal individuálne dojednanie so žalovaným o povinnosti platiť poplatok za vedenie účtu vo vyššej výške ako 12,95 eur. Pokiaľ aj v zmluve bolo uvedené, že účet bude spoplatňovaný podľa sadzobníka poplatkov, sadzobník poplatkov nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré neboli vyššie ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len zo sumy dlžnej istiny a poplatku za vedenie účtu, t. j. zo sumy 7.949,74 eur, nakoľko úrok z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky, neprislúcha z úroku, t. j. z príslušenstva pohľadávky (Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník, neumožňujú priznať príslušenstvo z príslušenstva). Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy, t. j. od 02.10.2012 do zaplatenia. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 3 O. s. p., keď priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko žalobca mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Trovy konania spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania v sume 486,- eur.

V súlade s ust. § 11 ods. 1, 4, 6 Zákona o súdnych poplatkoch rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku vo výške 104,- eur, ktorý bol na výzvu súdu zaplatený v nesprávnej výške.

V zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalobca. Odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. b), f) O. s. p. Okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka namiesto toho, aby aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka. Okresný súd pri posudzovaní právneho vzťahu uplatnil § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení novely zákona 102/2014 Z. z. v spojení so zákonom 151/2014 Z. z. Uvedené

ustanovenie nadobudlo účinnosť až 01.04.2015. Túto predmetnú právnu úpravu nemožno použiť spätne. Platí zásada zákazu retroaktivity. Žalobca má za to, že zmluva o úvere sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, keďže ide o tzv. absolútny obchod. Pokiaľ ide o otázku premlčania, na daný právny vzťah sa majú aplikovať ust. § 387 a nasl. Obchodného zákonníka, kogentné ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba 4 roky. Poukazuje tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/4/2012. Pokiaľ ide o nárok žalobcu požadovať od žalovaného naďalej úrok za úver, uvádza, že v zmysle ust. § 502 Obchodného zákonníka je dlžník od doby poskytnutia peňažných prostriedkov povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Dlžník je teda povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky, a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov. Analogicky túto povinnosť možno vyložiť k ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak dlžník vráti peňažné prostriedky skôr, než bolo dohodnuté, je povinný platiť úroky len do momentu vrátenia peňažných prostriedkov. V prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého žalobca od zmluvy odstúpil, zanikol veriteľov nárok na zaplatenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie. Na podporu svojho nároku žalobca poukazuje na čl. VII. bod 6 úverovej zmluvy, z ktorej právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými vznikol, bolo dohodnuté, že odstúpením od zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia dlhu. V prípade, ak by súd túto zmluvnú podmienku skúmal z hľadiska neprijateľnosti, žalobca poukazuje na samotnú definíciu neprijateľnej zmluvnej podmienky obsiahnutej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou zmluvné dojednanie, ktoré síce spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, avšak sa týka hlavného predmetu plnenia a je vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo bolo individuálne dojednané. Predmetom plnenia z úverovej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi a vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a zaplatenie úrokov z nich zo strany dlžníka. Teda dojednanie, ktoré oprávňuje veriteľa požadovať úroky za úver, sa nepochybne týka hlavného predmetu plnenia. Žalobca má za to, že postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi, keď požaduje vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na úrok z omeškania z nezaplateného úroku za úver, žalobca uvádza, že s poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky za úver. Úrok za úver je súčasťou peňažného záväzku v dôsledku omeškania dlžníka s plnením. Žalobca má za to, že mu vzniká aj nárok na to, aby žalovaný zaplatil úrok z omeškania z celého peňažného záväzku. Pokiaľ ide o nárok žalobcu účtovať poplatky, uvedené právo žalobcu vyplýva z čl. V. bod 2 zmluvy o úvere. Žalobca má za to, že jeho nárok na účtovanie poplatkov je v súlade so zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami a sadzovníkom poplatkov, nebol v priebehu celého konania žiadnym spôsobom spochybnený. Žalobca žiada, aby mu bolo priznané právo na náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku. Žalobca žiada odvolací súd, aby napadnutý výrok rozsudku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania podaného žalobcom v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. (z ktorého dôvodu sa rozsudok odvolacieho súdu nedotýka odvolaním nenapadnutých výrokov, ktorými okresný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.117,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.949,74 od 02.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výroku o vrátení súdneho poplatku žalobcovi) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil v časti výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol čo do sumy úroku z úveru 6,99 % ročne zo sumy 7.936,79 eur od 02.10.2012 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 167,45 eur od 02.10.2012 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania, vo zvyšku zamietnutého nároku rozsudok okresného súdu potvrdil.

Podľa ust. § 220 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za čiastočne dôvodné, pokiaľ namieta nepriznanie nároku na úrok z úveru vo výške 6,99 % ročne zo sumy istiny 7.936,79 eur od 02.10.2012, t. j. od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 167,45

eur od 02.10.2012 do zaplataenia. V tejto časti preto odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a uplatnený nárok žalobcovi voči žalovanému priznal.

Žalobca sa domáhal žalovaného plnenia z platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Je nepochybné, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom a je upravená v Tretej časti v Hlave 2, Oddiel 5 v ust. § 497 - 507 Obchodného zákonníka, ktorá právna úprava vymedzuje práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy. Zároveň je nesporné, a toto nespochybňuje ani odvolateľ, že vychádzajúc z charakteru a povahy zmluvných strán ide o spotrebiteľskú zmluvu, a preto je potrebné aplikovať na túto zmluvu ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, upravujúce ochranu spotrebiteľa, ktoré sa vzťahuje aj na zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku, teda aj na zmluvu, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená.

Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou odvolateľa o nemožnosti prednostného použitia ustanovení Občianskeho zákonníka. Aj keď ust. § 52 ods. 2 bolo v tomto smere novelizované až zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1. apríla 2015, prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka v prípade, ak účastníkom je spotrebiteľ, ak takýto postup bol pre spotrebiteľa výhodnejší, bolo zo strany justičnej praxe aplikované už pred účinnosťou tejto novelizácie. Vychádzajúc tak zo znenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v dovtedy platnom znení, touto úpravou zákonodarca reagoval len z dôvodu akceptovania ustálenej súdnej praxe. Preto potom, pokiaľ okresný súd aplikoval ustanovenia o premlčaní záväzku z Občianskeho zákonníka a ex offo na premlčanie prihladal, takýto postup bol správny, pretože inštitút premlčania je v Občianskom zákonníku upravený vo vzťahu k spotrebiteľovi výhodnejšie.

Pri určení práv a povinností účastníkov zmluvy o úvere je potrebné vychádzať z ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje základné práva a povinnosti účastníkov úverovej zmluvy. Vychádzajúc zo znenia ust. § 497 Obchodného zákonníka, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy. Predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný platiť ich od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to, či už v lehote alebo v omeškani.

Medzi účastníkmi bola uzatvorená platná písomná úverová zmluva. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv ani omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka. Samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje.

Pokiaľ ide o inštitút predčasnej splatnosti úveru, ktorý predstavuje odstúpenie od zmluvy o úvere, ani týmto odstúpením od zmluvy nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť (celá pohľadávka sa stáva splatnou).

Zmyslom a účelom ust. § 506 Obchodného zákonníka je poskytnúť veriteľovi právny nástroj proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok, vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dojednaných splátkach, ak je v omeškani s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Ide o právny inštitút, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa a jeho využitím sa preto veriteľ nemôže ocitnúť v horšom právnom postavení, než v akom bol pred odstúpením od zmluvy.

Aj po odstúpení od zmluvy v zmysle ust. § 506 Obchodného zákonníka má dlžník povinnosť vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokom z úveru, a to až do ich zaplataenia. Navyac v danom prípade v bode VII. bod 6 zmluvy bolo medzi účastníkmi výslovne dohodnuté, že odstúpením od zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplataenia celej pohľadávky.

V zmysle uvedeného je záver okresného súdu, keď nepriznal žalobcovi úroky z úveru od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t. j. od 02.10.2012 až do zaplatenia, nesprávny. Odvolací súd preto v tejto časti rozhodnutie súdu zmenil tak, že tento nárok žalobcovi voči žalovanému priznal.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi žiadať od dlžníka príslušenstvo, teda úrok z omeškania pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (úroku z úveru). To však platí len vtedy, ak sa účastníci nedojednali v zmluve, že dojednané úroky z úveru sa stanú súčasťou istiny.

V danom prípade okresný súd opomenul vyhodnotiť čl. VII. bod 8 úverovej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi, podľa ktorého ustanovenia po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3 %-ný ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu a pri medziúvere 5 %-ný ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

Z uvedeného vyplýva dohoda účastníkov, že dlžník je povinný platiť úrok z omeškania z celého zostatku dlhu ku dňu zosplatenia úveru.

Okresný súd potom pochybil, keď žalobcovi nepriznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z úrokov z úveru ku dňu zosplatenia úveru, t. j. zo sumy 167,45 eur až do zaplatenia. V tejto časti preto odvolací súd rovnako rozsudok okresného súdu zmenil a žalobcovi tento nárok priznal.

Okresný súd však rozhodol správne, pokiaľ nepriznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne z úroku z úveru od zosplatenia úveru. Takýto nárok dohodnutý nebol a zo zákona nevyplýva v zmysle vyššie uvedeného, že z príslušenstva pohľadávky nepatrí ďalšie príslušenstvo. Preto v zostávajúcej časti zamietnutého úroku z omeškania odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

Rovnako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj v časti zamietnutého nároku na poplatky z omeškania, v tomto smere sa úplne stotožňujú s odôvodnením prvostupňového rozsudku. Pokiaľ ide o prihliadnutie na premlčanie, z úradnej povinnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, správnosť tohto postupu odvolací súd vyhodnotil už vyššie.

Ďalej vo vzťahu k nepriznaným nárokom žalobcu z titulu poplatkov odvolací súd posudzuje ako nedôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, že tento nárok vyplýva z čl. V. bod 2 zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi. Uvedené ustanovenie upravuje, že dlžník je povinný uhradiť všetky náklady a poplatky súvisiace s poskytnutým mimoriadnym medziúverom a stavebným úverom v zmysle bodu XXIII. všeobecných podmienok a sadzobníka poplatkov veriteľovi. Uvedené ustanovenie nespĺňa náležitosť určitosti právneho úkonu a v súlade s ust. § 37 Občianskeho zákonníka takéto dojednanie nemožno považovať za platné, o to viac, že smeruje k povinnosti spotrebiteľa dojednanej vo formulárovej zmluve. V tejto časti preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

V súlade s ust. § 224 ods. 2 O. s. p. s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. odvolací súd zmenil rozhodnutie o trovách konania. Žalobcovi patria trovy prvostupňového konania tak, ako ich správne ustálil prvostupňový súd vo výške zaplateného súdneho poplatku 486,- eur. V odvolacom konaní vznikli žalobcovi trovy konania vo výške 103,- eur zaplatením súdneho poplatku z odvolania. Žalobca bol v prevažnej časti svojho odvolania úspešný, preto mu patrí plná náhrada trov odvolacieho konania. Spolu tak náhrada trov konania, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi, predstavuje 589,- eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.